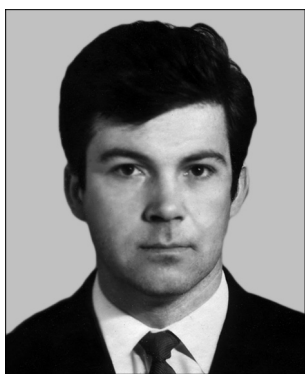

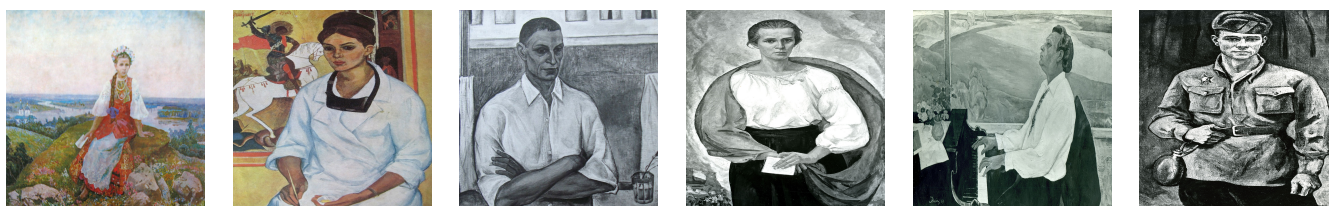
Н. В. Студенець

Небожатко Геннадій Арамович

НЕБОЖАТКО Геннадій Арамович (29. 07. 1937, м. Сучан Примор. краю, РФ – 28. 07. 1990, Київ) – живописець. Батько З. Небожатко. Член СХУ (1968). Золота медаль ВДНГ УРСР (1971). Закін. Київський художній інститут (1965; викл. В. Костецький, В. Пузирков, К. Трохименко), творчі майстерні АМ СРСР у Києві (1968; кер. С. Григор'єв). Працював 1965–67 ст. художникомандиреставратором Київ. н.-д. реставрац. майстерень; 1967–68 – завідувач відділу комплектації музеїв та виставок УРСР Центр. виставк. павільйону. Учасник респ., всесоюз. мистецьких виставок від 1966. Основна галузь – станк. живопис. Створював переважно портрети в реаліст. стилі.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Реставратор» (1966), «Хірург М. Амосов» (1967), «Р. Руднєв», «Проводи» (обидва – 1968), «І. П. Котляревський», «О. Білаш» (обидва – 1969), «Килимарниці», «Леся Українка» (обидва – 1970), «Б. Шахлін» (1971), «Генеральний конструктор О. К. Антонов» (1981), «Гіппократ, видатний лікар Стародавньої Греції» (1982, в Нац. музеї медицини України), «Леся Українка» (1984).

Бібліографічний опис:

Небожатко Геннадій Арамович / Н. В. Студенець // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-72684>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).